

за народната цѣль *свободата*. Тѣ прѣзираха всичкитѣ укори отъ хитрецитѣ, които отстъпваха на Турцитѣ: честь, животъ и имотъ, само за своето спокойствие, а прѣзираха своитѣ братия, рѣшени да се борятъ съ турската сила, като ги наричаха съ най-безчестни и ниски имена; готови всѣки часъ измѣнитѣ черни души да подадатъ помощъ на тѣхнийтъ угнетителъ, а не къмъ общо и задружно присѣдинение за свободо-намѣренната цѣль. Тѣзи страхливци не вѣрваха, че чрѣзъ трудъ и постоянство въ една идея, се осъществява цѣльта. Самонадѣянность липсуваше отъ тѣзи готовановци, които очакваха подобрението, или освобождението на народътъ; да го донесе вѣмето, или да се спушне отъ небето, може би като вали дъждъ. За тѣхъ бѣше отвратително да помислятъ за подобрене, или освобождение на народътъ и да приематъ задружно дѣйствование за да прѣмахнатъ възсѣдналата на вратовѣтъ имъ турска власть; напротивъ, тѣ ликуваха подъ ъздачитѣ си, считаха за почестъ поруганията съ народната ни честь. За такива се брояха: хитрецитѣ, и умницитѣ, които се надуваха възсѣднати и обуздани подъ турскійтъ яремъ; който вѣрваха, че съ „*търпение спасение*“ ще се достигне върхътъ на свободенъ животъ и които глѣдаха да угодятъ на Турцитѣ, тѣхни свѣтии, да не ги докачатъ, разсърдятъ макаръ, че посѣгнатъ на най-святото имъ нѣщо. Този задушенъ животъ се считаше почестъ на тѣхъ; това е за тѣхъ златната свобода; съ нея се гордѣяха и прославяха хитрецитѣ, които не приеха да разсърдятъ агитѣ и да се причислятъ въ рѣдътъ на *нехрани-майковцитъ*, и *бунтовницитѣ*. Защо да се лишаватъ отъ такива блага и почести на агитѣ и да отидатъ да помагатъ на *безумнитѣ голаци*, *нехрани-майковци*, *палмници* и пр., които нѣматъ никакви почести и на кои-